

קזתהאלד

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

לא תהי' לי שום תרעומת אם יפרשו שגשיא דורנו
הוא משיח צדקנו כפשוטו, כיון שיזחי' אנו המציאות
- שגשיא דורנו הי' משיח בדרך וחזו' משיח בדרך

ראה סטוד 3

ערב שמיני עצרת ושמחת תורה
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שלכ

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו' המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

נשיא דורנו הוא משיח שבדורנו

משיח הוא הפירוש הפשוט בנשיא • ולא תהי' לי שום תרעומת אם יפרשו שנשיא דורנו הוא משיח צדקנו כפשוטו, כיון שזוהי אכן המציאות – שנשיא דורנו ה' משיח בדורו והוא משיח בדורנו • טוען הוא, שזה יותר מדי בשבילן, הוא אינו יכול לקלוט ולסבול כזה תואר • אומרים לו: אין זמן להמתין עד שתקלוט את זה, אם הנך רוצה תפרש את המלה "משיח" כפי הפירושים האחרים שבה: משוח, רועה ישראל ומנהיג וכי"ב, אבל העיקר הוא – עלך לדעת שבהיותך יהודי בדור זה, אתה שליח של נשיא דורנו, הנשיא דכל אנשי הדור • תרגום הפשי משיחת ליל שמחת-תורה ה'תשמ"ז – בלתי מוגה ונתנה: "יעד הנחות התמימים", תרגום: מערכת "ה'י המלך"•

השליח לוצל את עשר כחותיו בקב של במילוי שלחותו בפועל.

ב. וכאשר השליח מנצל את עשר כחותיו,

מתגלה הענין "משיח" (הגימטריא של "שליח" ועוד עשר (כחות)), ואך שהוא בדומה למשלח (מה אתם בני בית כ"ו) עד שהוא נעשה דבר אחד עם המשלח (שלוחו של אדם כמתו) – נשיא דורנו, שהוא משיח ("ער אזי משיח"), עם כל הפירושים שבמשיח: א) מלשון משיח, ב) נבחר, ג) מנהיג ורועה ישראל; עד שמשיח הוא הפירוש הפשוט בנשיא.

ולא תהי' לי שום תרעומת ("אך וועל קיין פארזיבל ויט האב"ו) אם יפרשו שנשיא דורנו הוא משיח צדקנו כפשוטו, כיון שזוהי אכן המציאות – שנשיא דורנו ה' משיח בדורו והוא משיח בדורנו.

א. מובא בספרי גמטריאות, ש"שליח" בצירוף עשר הוא בגמטריא "משיח".

ובניאר בה: לכל לראש על השליח להיות ראוי לשם שליח: עליו להדמות למשלח, "מה אתם בני בית אף שלחכם בני בריית"ו – אח"כ צריך שהמשלח ימנה אותו בתור שליח בפועל, ע"י שטר הרשאה או בדיבור וכי"ב, שזהו האופן כיצד שליח נהי שליח, וכל זה עדיין לפני עבודתו בפועל במילוי שליחותו.

לאחר מכן צריך השליח למלא את שליחותו בפועל, ע"י שמנצל עשר כחותיו, שזהו ה"קב של"ו².

ובנוגע לדורנו זה, הכונה היא: כל אחד שנוול בדור זה נולד שליח של נשיא דורנו, שהוא הנשיא דכל אנשי הדור. לאחמ"כ על

(1) קידושין מא, ב. והוא לפ"ת וקרא א, א.
 (2) י"מ ל"ת, א.

* השויה מובאת בה בעריכה מחדשת עם מראי-מקומות בשו"ת המ"ל.

תשובה בשעתא חדא

בקשר עם תג שמע"צ ושמת"ת בליובאוויטש שבליובאוויטש, הבאנו בה צילום נדיר ומיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע מימון שכתב הרה"ח ר' רפאל נחמן כהן ע"ה מאורועי חודש תשרי ה'תשי"ז ב"בית חיינו" (היומן נדפס בזמנו ב"בטאון חב"ד" חוברת י"ג)

להלן פיענוח הכתוב"ק (בא בהדגשה):

על תיאורו כיצד בא כ"ק אד"ש בליל שמע"צ ל-770 אחרי חצות הלילה, נעמד על כסא והחל ללמד את הנגידו כי אני עמד גו"י, כתב כ"ק אד"ש: זהו בליל ב'. בסיפור שסיפר כ"ק אד"ש על אדמו"ר הרי"צ כשרי' בעיר ונהו בסתם נסעו מהעיר באו א"ש ללותו ובאו קצת זמן קודם הלכת הרכבת, והי' שם אחד יהודי אשכנזי ושאל מה מהדתם כל כך הלא יש עדיין כמה דקות, ואמר אז כ"ק מו"ח אדמו"ר "בדקה אחת יכולים לעשות תשובה (והוסיף כ"ק אד"ש): בשעתא חדא ובהנאה חדא.

בנוגע לסיפור על האדמו"ר מצאנו והמונא בחצעי"ג שאין נוהגים להזכיר "ניס פון אונזערע", כתב כ"ק אד"ש: תנחומ אחריו די נשיאים. בקטע הבא תיחקן הרבי: ומכר הנבוא עליות וכו'.

יש לך שמחתה במשפחה?

יום הז'צדת, בריית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקרשה ב"יחי המלך"!

גם מתנה מקוריית, גם הפצה בקנה מידה עולמית וגם, והוא העיקר, עי"י תקרב ותחיש את התנלותו של הרבי מדי"ט כדאי לדעת: ניתן לחלק את הייחוד המלך" כתשורה כשמחות כחוספת ליתוב על הכריכה הקדמית והאחרית

בא"ר ר"ב: **778-6670 (718)**
 בא"ר ק"ב: **840-3153 (04)**

התקשר עכשיו:

כסיום כוס של ברכה בך כ"ק אדי"ש ברכה אחרונה ואח"כ אמר (בתרגום הפשוט): היות ואוהז"כ כבר ב"אסרו חג בעונתו" חרי שיש להתחיל מהתחלה (והחל לנגן) "ישמחת בחגיך", ועמד במקומו והורה בידו חקי במשך זמן להגבר השיחה.

אשר עין ראתה כל אלה;

יִסְגַּף, פ"ג טמ' - אַסְמַתּוּ: על-יד ג"ע התחתון עמד חלק מהשלוהים הניסעים ללמד בישיבת אור אלחנן – חביד בלוס אנג'לס. כ"ק אדי"ש נתן להם לקיט מכתב וי תשרי, הוציא מכיסו מטבעות ונתן להם ואמר שיתנו שם לצדקה, וברך אותם בשמיעת בשי"ט ובשנת הצלחה.

בשעה 8:00 החל כ"ק אדי"ש לקבל את האוהז"כ שבאו לחדש תשרי ליחידות. הסדר הוא אשר כאח"כ כותב את שמו וכ"ק אדי"ש מברכו ונתנו לו שטר של דולר עימי ליתנו לצדקה במקום מגוריו (להרבה הורה לתת לצדקה למוסד חינוך), כמור"כ מקבלים האוהז"כ (ג"ע המוציאות) תניא (להאנשים) וסידור (לנשים) עם חתימת כ"ק אדי"ש.

להלן לקט קטעים מרי"ד כ"ק אדי"ש בעת היחידות לכרי"כ (מפי השמועה, תרגום הפשוט):
 לא מרוסי! אמר כ"ק אדי"ש שתעסק עם העולים החדשים והקבי"ה יעזרו לו למצוא את המלכים המתאמתות לדבר, וכן שישתדל להתעסק עם אלו הרוצים להיות כמו קומוניסטים, שאין-זה לפי הכוונה.

לאי שהי חולה בצדו (מהלכה המסתעפת מהראש) ל"ע, אמר כ"ק אדי"ש: שאינו צריך לנסוע לבסטון עבור רפואתו, אלא יסע חזרה לאח"כ ותעסק שם עם העולים החדשים, ואם בראונו לנסוע לבסטון יכול לנסוע...
 לאי שהי עייף (ומוטרד מהמתנה הארוכה) אמר כ"ק אדי"ש: גם אני עייף, ויש עוד יחודים עייפים הממתנים לילד לביתם. הני"ל סיפר לכ"ק אדי"ש שהוא מתנדס, ואמר לו כ"ק אדי"ש שהוא ג"כ מתנדס, והוסיף: שיאר לנו"ם ולכל העולם. הני"ל: מפניכם יכנסו דברים אלו לאזני הקבי"ה, ואמר כ"ק אדי"ש: להקבי"ה זה כבר הגיע אבל זה צריך להכנס גם לאזניים שלך...

כ"ר ז. י. אמר כ"ק אדי"ש שיש לו עליו טענה רצינית ע"י שאינו עוזר לו בשירה ורקודים (בתנאי), ואמר הני"ל: קשה לי לאחז ("אנצורה אלוטרי") עם הרב, ואמר לו כ"ק אדי"ש שאינו משתדל כ"כ. ושא"ל הני"ל: האם אני עושה דבר טוב בזה שאני לוקח "לעקאחי" וכו"ם של ברכת, כי ישנם השוללים זאת, ונענה כ"ק אדי"ש: שגשג גם להבא, וזה מראה שאקוקים לך, ואי נתון הקבי"ה בראות וארובות ימים. ואמר לו כ"ק אדי"ש: שלשנה הבאה יהי' היומן שלך בן 200 עמודים (עד אז היו לו 100 ע"מ-10 שנים).

תמשך אי"ה בגליון הבא

והלכות שבתורה, כולל כפשוט שצריך להאמין בביאת המשיח, בפסק הרמב"ם בסוף הל'9 מלכים ומלחמותי' ומלך המשיח¹⁰, ופוסק שם¹¹ שמשיח הוא בשר ודם שנמצא במוך גשמי בעולם הזה הגשמי, ושהאמונה בביאת המשיח היא לא פריט אחד בתורה, אלא כל הספרים מלאים בדבר זה¹².

ועל"ז שהשליח מקיים את שליחותו עם כל עשר כחותיו - מתגלה "משיח", החל מ"משיח" שבו (יחידה שבשמותו), עד ליחידה הכללית. י. יכול יחודי לטעון: איזו שייכות יש לו עם ענין כה נגלה כמשיח, עד כדי כך (שאוהז"כ לו) שבכחו לגלות את משיח עלי"ז שמלא שליחותו עם עשר כחותיו?

תורה, אפשר להסביר ענין זה לכאן"א:
 כשם שישנו המשה רבינו שבכל דור, ושיא חדור, כך גם נמשך בפדויית שבא"א שיש בו את המשה שבמדינת, כפי שאדמו"ר הזקן מברך בספר הגני"ב¹³ שלכל אחד ואחת מישראל יש בחי' משה שבקבו"ב, וזה נמצא בו באופן גשמי, עד שזה פועל שיראת ה' תהי' אצלו "מילתא זוטרת"¹⁴.

וכשם שזה בנוגע למשה רבינו, גואל ראשון, כן הוא גם בנוגע למשיח – שגואל ראשון הוא גואל אחרון;

- כשם שהנשיא הוא בחי' יחידה הכללית – משיח – של הדור, שבדורנו הוא נשיא דורנו, ויליטת רפ"ד: שי.
 (9) ר"ה בתוכחות לפתקים י"א וי"ב דח"ל מלכים בפרט
 (10) פ"א.
 (11) ח"ה.
 (12) שם ה"ה.
 (13) פמ"ב. והנה תקי"ז שם. אמר"ק בסוף תביאר לסי' ז"ד.
 (14) ברכות לג' ב (ע"פ עין יעקב). ועי"ז במילה בה' א.

ואלו בשואלים שאלות וכו' – ישנה על-כך הסברה בפשוטו: שכן הוא בנוגע לכל נשיא בדורו, שהוא המשיח שבדורו – כיון שנשיא חדור הוא משה רבינו של אותו דור³ וייתרה מזו, שכל ת"ח נקרא "משה"⁴, "משה שפיר קאמר"⁵, ומשה הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון⁶, משיח צדקנו (גואל אחרון). שבכל דור הוא משיח צדקנו (גואל אחרון). כמבואר בכ"מ⁷ שגוי' חדור, עד לגשיא חדור בדורנו זה, הוא בחי' יחידה הכללית של חדור, שיחידה היא דרגתו של משיח⁸.

ועפ"י מובן, שכאשר שליח של נשיא דורנו מוצל את עשר כחותיו (שליח ועוד י', כנגד י' הכחות שלו) כדי למלאות את שליחותו בפועל מתגלה אז הענין ד"משיח".

ג. טוען הוא, שזה יותר מדי בשבילי, הוא אינו יכול לקלוט ולסבול כזה תואר. אומרים לי: אין זמן להמתין עד שתקלוט את זה, אם תהי' רוצה תפיש את המלה "משיח" כפי הפירושים האחרים שבה: משיח, רועה ישראל ומנהיג וכ"ב, אבל העיקר הוא – עריך לעית שבויתתך יהודי בדרו זה, אתה שליח של נשיא דורנו, שהוא הנשיא דכל אנשי חדור, ובמילא עריך לצאת ולקיים עם כל עשר כחותיך את השליחות שהוא הטיל עליך להפיק יחודות ותורה ומצוות בכל מקום ומקום, כולל גם – לילך בשמותי' לשמור יהודים במקומות אחרים, ושם לדבר אודות כל התרי"ג מצוות

- (3) ראה תקי"ז ח"ש' (ק"ב, א), ב"ד פמ"ז, ז. והנה בנוספתו במעלה ז.
 (4) ת"א יתרו סח, ג.
 (5) שבת ק"א, ב. והנה חולין ג' א ובפ"ש.
 (6) ראה שמו"ז פ"ב, ד. וח"א ר"ג א. שעל הפסוקים פ'
 (7) ראה י"א פ"א בשלום (בשילית לארומאטי) פ"ב.
 (8) רמ"ז לח"א ר"ב, ב (נדפס בתקופת ק"ב, ל"ח ללאר"ל ב"אשית עק"פ ויחמ"ל חנוך).

ודבר זה נפיל עי"ז שחקן מקיים את שליחותו בכל עשר כוחותיו, החל מהעבודה עם עצמו, ובוטף ליה למלאות עם כל עשר כוחותיו את שליחותו להפיץ אלקות בחלקו בעולם, עד בכל העולם, ולגלות את בחי' היחידה (ניצוץ של משיח) בכל היחיד שאתה פוגש ולגלות את האלקות שנמצאת בכל נבוא ונבוא (כדלקמן), עד שע"ז תגלה בעולם את הבחי' היחידה הכללית – משיח שבדוננו, שהו' נשיא דורנו.

עפ"ז מובן הענין מה ש"שליח" בצידוף עשר – נכמד עשר כחות הנפש – הוא "משיח", כיון שע"ז"ש שכל יהודי שבדורנו, שבא"א הוא שליח של נשיא דורנו, מנצל את עשר כוחותיו וממלא את שליחותו בעולם, הוא מגלה את הבחי' היחידה שבו, הניצוץ של משיח, והיחידה של יהודים אחרים, עד שע"ז הוא מולך את משיח (יחידה הכללית) בכל העולם כולו.

1. . ובפשטות, שהניצוץ הקטן של משיח שבא"א (בחי' יחידה שבשמותו) פכווח להצית את כחלי המלות, כפשטות הענין דניצוץ אש, שזה לא "גחלים עוממת", אלא אש חי', וכטבע הניצוץ אש, שכאשר מסיימים אותו אפי' פעם אחת לקוצים וכיו"ב, ללא דבר המונע בנייתם, הוא מוליק את כל הקוצים והם נשרפים לגמרי.

עד"ז בנמשל: הניצוץ של משיח שבא"א מוליק את הקוצים של המלות – "כי תצא אש ומצאה קוצים וכו"2, כמובאר בוח"22 לכ"ו דאמללו ישראל ומתחרת מקדשא" איז הקב"ה "ניציל כוכני ודרדנין (קוצים), ושיי תחתיו",

- כ"ז, א, וע"ד.
- 19) פיט דחושענות (יום ג').
- 20) שבת קמ"ב.
- 21) ל' תחת – משפטים כ"ב, ה.
- 22) ח"א קמ"ב, ב.

כך יש לכל יהודי בחי' היחידה שבנפשו.

כמאמר ח"צ"1 בנוגע לכל נשמה "חמשה שמות נקראו לה, נפש רוח נשמה חי' יחידה", זאת-אמרת שלכל יהודי יש בחי' יחידה שבשמותו, ולא רק בנשמה שלו כפי שהיא למעלה, אלא כפי שהיא יודעת מנון, וכמובן בפשטות שבכל בוקר הקב"ה מחזיר לו את נשמתו, "נשמה שנתת ביי"16, בכל חמשת הדגות, כולל בחי' היחידה.

וע"פ תנ"ל, שיחידה היא בחי' משיח, יוצא שלכל יהודי יש בחי' משיח (יחידה) שבו. ת. . . והענין יבין ע"פ המבואר במאור עינים"ד' (מ"ר) נחום מטשטרנובל, תלמיד הבעש"ט והמגיד), שלכל יהודי יש בנשמתו ניצוץ משיח.

ובלשון הקבלה¹⁸ בחי' היחידה שישנה בכל נשמה (כולל), היא הניצוץ קטן, ניצוץ נבוא, שהיא דבר אחד – "יחידה לייחוד"¹⁹ – עם הניצוץ בראי.

ואם בנוגע לכל עניני העולם ישנו הכלל ש"ל" מה שבא הקב"ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה²⁰, כאנ"כ שכן הוא בנוגע לבחי' יחידה – ניצוץ של משיח – שישנו בכל נשמה של יהודי, שזה לא לבטלה ח"ו, אלא ישנה בהו' תועלת וכוונת.

ובפשטות: כאשר נתנו לך בחי' יחידה, ניצוץ משיח, הרי זה לא כדי שהניצוץ "ישן" אצל ח"ו, אלא על"ך "להבנין" אותו (אוטופליקעניו"), עד שע"ז תגלה את בחי' יחידה הכללית, משיח צדקנו.

- 15) מ"ר פ"ח, ט, ד"ר פ"ב, ל', כנמד מקומת (ודפיס) הוא שבני סדר, אבל כ"ה בע"ח שמי"ב בתחילתו. שער המגילים בתחלתו. ובפ"ח.
- 16) בדיבת אלקי נשמתו.
- 17) ס"פ פינים, וראה גם סה"מ תרמ"ג ע"ע.
- 18) ראה ע"ש שער דרושי אבי"ע. חובת בלקי"ת דאה

כשהלך הרי חדקוב (עי"ה) להקפות נתנו לו ס"ית של משיח, ומצו כ"יק אד"ש שיתנו לו ס"ית קטן יותר.

אחרי "עילוני" אמר כ"יק אד"ש גי"פ "גוט וייט" והחל לנגן "ושמחת".

יש אמת מופ: קודם שחרית החל כ"יק אד"ש את ניגון ההקפות לאבני רלוי"ע ז"ל. אחרי ברכת כהנים רמו כ"יק אד"ש לאי, הניב בנן, ומצו הנייל שישן, ומצו לו כ"יק אד"ש בתמני...

כשהזר כ"יק אד"ש מההקפות אמר להנייל מבלין: כבר עבר רצי יום ומה נפלג... בסיום "ברך שמ"י החל החזן "שמע ישראל" ועשה כ"יק אד"ש ביזד הקו' תנועה של ביטול והחל לנגן "אנא עבדאי".

לפני קריאת התורה אמר ר' י. ד. לכ"יק אד"ש "ילחיים" ואמר לו כ"יק אד"ש שיתן להפרופסור שעמד לידו, וענה הנייל שאדיון לא עשה קידוש, והורה לו כ"יק אד"ש לתת לו לעשות קידוש, וענה הנייל שאיון לו ולפעול רצה להוציא את הפרופסור ידי-חובה וענה כ"יק אד"ש בשלילה. אח"כ אמר כ"יק אד"ש לפרופ' שהיום צריכים להזיג.

לפני העלי' דמלישי שאל כ"יק אד"ש כמה וכמה אם קיבלו כבר עלי.

כשניגנו "ישעו ושמת" הורה כ"יק אד"ש ביזד הקו' להגביר השירה ורקד בעצמו. ב"כתי" כשאמרו "ממקומנו" הורה כ"יק אד"ש ביזד הקו' לנגן כמו ב"יהוא אלקוני".

בסיום התפלה אמר כ"יק אד"ש גי"פ "גוט וייט" והחל לנגן "ישמחת". תפלת מנחה היתה ב"זאל" למעלה ולפני התפלה החל כ"יק אד"ש לנגן ניגון ההקפות לאבני הרלוי"ע ז"ל. אחרי התפלה החל כ"יק אד"ש לנגן "ושמחת".

התועלות: בתחלה צוה כ"יק אד"ש לנגן "ויביום שמחמכס". אח"כ דיבר שיחת נפלאות המיוסדות על הסיפור של כ"יק אדמו"ר מוהר"י"ע נ"ע שכשא' מחליט לתת צדקה בסדר מסוים, אזי אף שלעת עתה אין לו, פותחים לו צנורות חדשים מלמעלה. וכן ה"י אצל הרב הר"י"ע שאי נעשה עישר עיזי, וס"ים כ"יק אד"ש: כן תהי' לנו עי"י שכל אחד קיבל על עצמו החלטה כזו. אח"כ דבר כ"יק אד"ש בשיחתו להבהיר את כל התירוצים והאמתאות שעלולים לבוא מפשיבת בעל עסק כו'.

כ"יק אד"ש צוה לנגן ואמר המאמר "די"ה ביום השמיני עצרת גו"י. אח"כ הזכיר את כל הרבנים ובסיום ההתעוררות צוה לנגן גם "יהאפ-קאזאק".

בעת חלוקת ה"כוס של ברכה"י אחל אי מפרס לכ"יק אד"ש בריאות והצלחה, וענה כ"יק אד"ש (בפרסית) תודה רבה. לה"י לוי"ע פרידלן (עי"ה) נתן כ"יק אד"ש בקבוק משקה ואמר (בחי"ד) שיתן בתוך המשקה כ"יק אד"ש בקבוק משקה להפרופסור מרוסי ואמר לו כ"יק אד"ש שאם יהי' לו קשה לשתות שיערבב במים...

שהדגישה ש"מצות היום בשמחה", כלומר שכאן"א צריך להיות בעצמו בשמחה גדולה, שמחה שלו דרקה!

ובפטות – שיספק ויטפח בדין, ויקוד **ברגלין**, ויגעני **בראשן**, ובלשון הרמב"ם: "ורקדו ומספקו ומטפחו ומפוזו ומכרכרו", ע"ד מ"ש "המלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה'", "ודוד מפוז ומכרכר בכל עוז", באופן שאין למעלה ממנו, שכן, אם יוכל להסיף עוד יותר – הרי עדיין אין זה **בכל עוז**;

(משחת ליל שמח"ת ה'תשמ"ו - בכתי מוגה)

ריקוד של בחי' היחידה

. . . וכל זה מוסיף עוד יותר בהאמור לעיל שיש לנצל כל רגע ורגע דשמח"ת לשמחה וריקודים:

מכיון שע"י הריקוד ברגלים נותן הקב"ה כחות הכי געלים, גילוי בחי' היחידה גם בעקב שברגל – צרכים להיות טפש הכי גדול שלא לנצל הזדמנות זו במילואה!

ולכן, כשממשהו יושב בהתועבות, וחשוב, שכבר התעייף ביותר מרוב החדשות, וכבר הגיע הזמן לנוח קמעא, ולכל היחידה, רוצה לשמוע דבר-תורה, אבל, לא להתעייף בריקודים שאז לא יוכל לישון אח"כ שינה עריבה כ' – אמורים לו: טפש שכמותו... הקב"ה נותן לך את בחי' היחידה בעקב שברגל, ואומר לך, שבכללית ללאת זאת ע"י הריקוד ברגלים, ואתה יושב וחושב על ענינים של מה בקו!

אם יש למישהו הסברה נוספת בכל האמור לעיל – שיוסיף בה כמה פעמים ככה, אבל, מה שנוגע בעיקר הוא – לא הסברת הדברים, כי אם, קיום "מצות היום" בפועל ממש – שמחה וריקודים.

ונאמור, שמחה וריקודים באופן שלמעלה ממחידה והגבלה, מצד גילוי בחי' היחידה, עד כדי כך, שאין זה ריקוד של הרגלים, כי אם, ריקוד של בחי' היחידה, "יחידה ליחיד". ועד שע"י מקובלים וממרחים ופועלים את גילוי בחי' היחידה הכללית – משיח צדקנו, ובלשון הרמב"ם: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לפי זאת ופרס לו ולתם תשועה והצלה".

וסיים: עכשיו, הברירה היא – לשבת ולשתוק ולחשוב על מה ידובר אח"כ, או לשמחה ולרקוד... (ונמנו בשמחה גדולה משר זמן רב).

(משחת יום שמח"ת ה'תשמ"ז - בכתי מוגה)

בידך להקדיש מדור זה לעילוי נשמת קרוביך למשך שנה שלמה

פרטים בטלפונים: ארצות הברית – 778-6670 (718). ארץ הקודש – 840-3153 (04)

שמחה זו אפשרית גם מצד טבע האדם

ומכיון שכן, בודאי יש בכוחו של כאן"א לשמחה בשמחה מחודשת גם ברגעים האחרונים דשמח"ת, ובהדגשה, שכן זה הוא מצד טבע בריאתו, כלומר לא באופן ניסן, כי אם, מצד הטבע – ככל עניני העבודה שצרכים להיות באופן טבעי, כידעי הסיפור בנוגע לקידוש לבנה דרבינו הזקן, שההכנות למצוה (ובנד"ד, עבודת ההכנה דחדוש אלול כו') יכולים להיות באופן ניסן, אבל, המצוה עצמה (ובנד"ד "מצות היום בשמחה") צריכה להיות באופן טבעי.

ויש להביא דוגמא מוחתמת לדבר – **טבע האדם**:

אדם שישמח ורקד משר זמן רב, כמה ימים, עד שהתעייף ביותר מרוב השמחה והריקודים – כשיאמרו לו **שיזכה באוצר גדול ויקר ביותר**, בודאי יתחיל לשמח ולרקוד שוב **בשמחה מחודשת**, וישכח לגמרי מהעייפות שלו, ולא רק שישכח מהעייפות, אלא שלא יהי עייף באמת!

נמצינו למידים, שמצד טבע האדם יכולה בהחלט להיות שמחה מחודשת גם לאחר ריבוי השמחה שלפניו: כל מה שדודש, אפוא, אינו אלא שהשמחה דשמח"ת תהי נטועה ונגשת בלב כמו השמחה על **מציעת אוצר גדול ויקר ביותר**, שאז, ישמח וירקוד בשמחה מחודשת! (משחת יום שמח"ת ה'תשמ"ז - בכתי מוגה)

עדיין אין זה בכל עוז

החוראה מכל האמור לעיל – בנוגע לפועל: בעמדתו בהתחלת היום דשמח"ת – צריך כאן"א להוסיף בענין השמחה ביתר שאת וביתר עוז, כלומר, נוסף על השמחה שהיתה אצלו בכל ימי חג הסוכות, כולל שמחת בית השואבה דלילות חג הסוכות, עד לשמחה דשמע"צ, עליו להוסיף בענין השמחה עוד יותר, עד להספה שבאין ערוך, עד כדי כך, שהספה זו היא בבחינת שינוי טבע הרגילות, "עבודה גדולה".

ושמחה זו צריכה לחזור בכל מצביאותו, ובלשון הכתוב: "בפיד ובלבב לעשותו", כלומר, שירה ונגונים בפה – "בפיד", ראש של שמחה בלב – "ובלבב", עד לריקוד ברגלים, מעשה בפועל – "לעשותו".

ובהדגשה – שזאת ענין שלי, "בפיד ובלבב", ונמילא, הרי גם ענין העשי' ("לעשותו") הוא באופן שזוה מעשה שלי, "קב שלי", כלומר, אין הכוונה שיאמר "שירת הים" ... או "שירת דוד" ... הכוונה היא לשירה שלי!

"שירת הים" ו"שירת דוד" הם בודאי ענינים נעלים ביותר... אבל אעפ"כ אין זה שייך לשמח"ת! (כ"ק אדמו"ר שליסי"א חיד, ואמר): מעולם לא שמעתי מ"ק מו"ח אדמו"ר שביים שמח"ת יאמרו קאפטל ח"י בתהלים – "שירת דוד" ... וטעם הדבר בפטות כפי שביים שמח"ת